

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ג אָדָר (עום תענית אסתר) (הילולת

מורנו ורבנו הרב הגאון רבי נחמן אב"ד טשערין:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵרֵי הַיּוֹמֵי:

הַזִּקְּחָה סָג

א סוֹךְ פּוֹנֵת הַמִּלָּה. כִּי בְּרִית נִקְרָא בְּלִשׁוֹן תַּרְגוּם אֲמָה, וְכִמוֹ שֶׁמִּזְכָּר בְּלִשׁוֹן זֶה בְּנִמְרָא (שְׁבַת ק"ח:). וְהוּא בְּחִינַת אֲמָה בֵּת שִׁשָּׁה טַפָּחִים (עירוּבִין ג:) שֶׁהַבְּרִית כָּלוּל מֵהֶם. וְהוּא בְּחִינַת (ישעיהו ו): "שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד" (עיינן זוהר פנחס רלו). 'שֵׁשׁ כְּנָפִים', הֵם בְּחִינַת הַשִּׁשָּׁה טַפָּחִים הַנִּלְלִים. וְהֵם נִחְלָקִים לְשֵׁלֶשׁ, הֵינּוּ בְּחִינַת (שָׁם) "בְּשֵׁתִים יִכְסֶה פָּנָיו, וּבְשֵׁתִים יִכְסֶה רַגְלָיו, וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹפֶף".

כִּי פָּנִים, הוּא בְּחִינַת 'וְטַפַּח לוֹ עַל פָּנָיו' (בְּבֵרָא קַמָּא ל"ב:). 'וּבְשֵׁתִים יִכְסֶה פָּנָיו' הוּא בְּחִינַת שְׁנֵי טַפָּחִים, בְּחִינַת 'מְגִלָּה טַפַּח וּמְכֶסֶה טַפַּח', הַנֶּאֱמָר בַּבְּרִית, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה (נְדָרִים כ:). וְכֵן 'בְּשֵׁתִים יִכְסֶה רַגְלָיו', הוּא בְּחִינַת 'וְטַפַּח לוֹ בְּסִנְדָּלוֹ' (בְּבֵרָא קַמָּא שָׁם). וְהוּא גַם כֵּן בְּחִינַת שְׁנֵי טַפָּחִים כַּנִּלְלִים, 'מְגִלָּה טַפַּח וּמְכֶסֶה טַפַּח'. 'וּבְשֵׁתִים יַעֲוֹפֶף', הוּא בְּחִינַת עוֹפוֹת, שֶׁנִּבְרָאוּ מִן הַרְקֵק (חֲלִיז כ"ז:), בְּחִינַת 'טוֹפַח עַל-מְנַת לְהַטְפִּיחַ' (יומָא ע"ח גְּפִיז ט"ז ע"ז ס:).

וְכָל הַשִּׁשָּׁה טַפָּחִים כָּלָם, כְּלוּלִים וּמְנַחִים בַּבְּרִית. כִּי הַשִּׁשָּׁה טַפָּחִים הַנִּלְלִים, הֵם בְּחִינַת "שֵׁשֶׁת יָמִים שָׁבְתָם עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ל"ט): "הִנֵּה טַפָּחוֹת נִתְּתוּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכ"ג - צמח מנהר רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ג" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יָמֵי". כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ): "שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' וְכוּ' וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי", הֵינּוּ שֶׁכָּל הַשֵּׁשֶׁת יָמִים, בְּחִינַת הַשָּׂשׂוֹן טַפְחִים, הַנִּיחַ כָּל־בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּרִית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם ל"א): "בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

וְזֶה בְּחִינַת 'בְּרֵאשִׁית' - בְּרָא שִׁי"ת' (תְּקוּן י"א). בְּחִינַת שֵׁשֶׁת יָמִים, שֶׁשָּׂשׂוֹן טַפְחִים הֵנ"ל, שֶׁכָּל־מִנְחִים וְכִלּוּלִים בְּבְרִית. וְזֶה 'בְּרֵאשִׁית' - בְּרִי"ת א"ש (תְּקוּן ג' דף י"ח). הֵינּוּ בְּרִית שֶׁהוּא כָּל־לֹא מִשָּׂשׂוֹן יָמִים, שֶׁשָּׂשׂוֹן טַפְחִים, שֶׁשָּׂשׂוֹן כְּנָפִים. וְזֶה בְּרִית א"ש, בְּחִינַת 'שָׂרְפִים בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים', שֶׁהֵן בְּחִינַת שֵׁשֶׁת טַפְחִים כֵּנ"ל. כִּי גַם אִשׁ יֵשׁ לָהּ שֵׁשֶׁת כַּחוֹת, וְכַמְבֹאֵר גַּם לְמַחְקָרִים, שֶׁיֵּשׁ שֵׁשֶׁת כַּחוֹת בָּאֵשׁ, הֵינּוּ מִתִּיד וּמִקִּפִּיא, מְבַשֵּׁל וְשׂוֹרֵף, מְשַׁחֵר וּמְלַבֵּן. וְכֵן עוֹף יֵשׁ בּוֹ שֵׁשֶׁת כַּחוֹת, כִּי עַל־יְדֵי הָעֲפִיפָה הוּא נִעְלָם וּמִתְגַּלֵּה, קָרוֹב וְרָחוֹק וְכוּ':

וְהַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּרִית, בְּחִינַת (מְשָׁלֵי י): "צְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם". הוּא כָּל־לֹא מִבְּחִינַת הַשָּׂשׂוֹן טַפְחִים הֵנ"ל, שֶׁנִּחְלָקִים לְשֵׁשׁ בְּחִינּוֹת שֶׁל שְׁתֵּים שְׁתֵּים. הֵינּוּ שֶׁכָּל בְּחִינָה מִהַשָּׂשׂוֹן, הוּא בְּחִינַת 'מְגִלָּה טַפַּח וּמְכַסֶּה טַפַּח'. כִּי הוּא בְּחִינַת מְגִלָּה טַפַּח וּמְכַסֶּה טַפַּח נֶגֶד עֲצָמוֹ, וְזֶה בְּחִינַת: 'בְּשֵׁתִים יְכַסֶּה פָּנָיו'. וְכֵן הוּא בְּחִינַת מְגִלָּה וּמְכַסֶּה וְכוּ' נֶגֶד הָעוֹלָם, וְזֶה בְּחִינַת 'בְּשֵׁתִים יְכַסֶּה רַגְלָיו'. וְכֵן הוּא בְּחִינַת מְגִלָּה וּמְכַסֶּה נֶגֶד הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה בְּחִינַת 'בְּשֵׁתִים יְעוֹפֵף'. כִּי לְפָעַמִּים הוּא אֹצֵל הָעוֹלָם בְּחִינַת מְגִלָּה, שֶׁמְגִלָּה וּמְקָרֵב עֲצָמוֹ אֵלֵיהֶם. וְלְפָעַמִּים הוּא בְּחִינַת מְכַסֶּה, שֶׁנִּתְכַסֶּה וְנִתְעַלֵּם מֵהֶם, שֶׁמִּתְרַחֵק מֵהֶם מְאֹד. וְלֹא דִי שֶׁמִּתְרַחֵק מֵהֶם, וּמִתְרוֹמֵם מֵהֶם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְהִתְקָרֵב אֵלָיו, אֲלֹא שֶׁנּוֹפְלִים עָלָיו קְשִׁיּוֹת וְתַמִּיהוֹת, עַד שֶׁנִּתְעַקֵּם וְנִתְבַּלְבַּל

מִחֵם, מִחֲמַת שְׁנֵת־רַחֵק מֵהֶם מְאֹד, וְקָשָׁה עָלָיו קְשִׁיּוֹת וּפְלִיאוֹת,
 וְזֶה בְּחִינַת: 'מִכֶּסֶה טַפַּח'.

וְזֶה בְּחִינַת 'וּבְשֵׁתִים יִכְסֶה רַגְלָיו', רַגְלֵי לְשׁוֹן הַמְּשָׁכָה, כְּמוֹ
 (שְׁמוֹת י"א): "וְכָל הָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיךָ", - 'הַהוֹלְכִים אַחֲרַי
 עֲצָתְךָ' (כְּמוֹבָא בַּפְּרָש"י ש"ם). הֵינּוּ, שְׁבִתֵּי הַמְּשָׁכָה שְׁמֵי מְשִׁיךְ הָעוֹלָם
 אֵלָיו, הוּא בְּחִינַת מְגִלָּה טַפַּח וּמִכֶּסֶה וְכוּ' כַּנ"ל. כִּי מִחֲמַת שְׁמִיחַ
 הַצְּדִיק בְּעֲצֻמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, עַל־כֵּן הוּא צָרִיךְ לְהִתְכַּפֵּסוֹת
 וּלְהִתְלַבֵּשׁ עֲצֻמוֹ בְּדַבָּרִים קְטַנִּים, כְּדֵי שְׂיוּכַל לְהִתְגַּלּוֹת, שְׂיוּכַלוּ
 הָעוֹלָם לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ. וְזֶה בְּחִינַת: 'מְגִלָּה טַפַּח וּמִכֶּסֶה טַפַּח', שְׁמִיחַ
 שְׂמִיחַ וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצֻמוֹ, הוּא בְּחִינַת מְגִלָּה, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא
 מְגִלָּה עֲצֻמוֹ אֵלֵיהֶם, כִּי בְּלֹא זֶה לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לְהִתְגַּלּוֹת אֵלֵיהֶם.
 וְלַפְעָמִים הוּא בְּחִינַת מִכֶּסֶה מִפָּשׁ, שְׂמִתְכַּפֵּסָה וּמִתְעַלֵּם מֵהֶם
 וְנִתְרַחֵק וְנִפְלָא מֵהֶם כַּנ"ל:

וְכֵן אֵצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּחִינַת מְגִלָּה וּמִכֶּסֶה וְכוּ',
 כִּי צָרִיךְ לְדַבֵּק וּלְקָרֵב עֲצֻמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּאֵלוֹ כְּבִיכּוֹל
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִגְלָה וּמִתְקָרֵב אֵלָיו. אֲבָל כָּל מֶה שְׂמִתְקָרֵב יוֹתֵר
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק יוֹתֵר. הֵינּוּ כָּל מֶה שְׂמִתְקָרֵב יוֹתֵר,
 צָרִיךְ לִידַע שֶׁהוּא רַחוּק מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי אִם יִחְשַׁב וַיִּדְמֶה
 בְּדַעְתּוֹ שֶׁכְּבָר נִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּוְדַע בִּידְעוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 זֶה סִימָן שְׂאִינוֹ יוֹדַע כְּלוֹם. כִּי אִם הָיָה יוֹדַע קִצָּת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 הָיָה יוֹדַע שֶׁהוּא רַחוּק מְאֹד מִמֶּנּוּ. כִּי כָּל מֶה שְׂמִתְקָרֵב יוֹתֵר לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, וַיִּוְדַע יוֹתֵר, הוּא יוֹדַע שֶׁהוּא רַחוּק מְאֹד, וַאֲיֵנוּ יוֹדַע כָּלֵל.
 וְזֶה דָּבָר שְׂאִי אֶפְשָׁר לִפְהַ לְדַבֵּר וּלְהַסְבִּיר זֹאת, כִּי גְדֻלַּת הַבּוֹרָא
 אֵין שְׂעוֹר. וְזֶה בְּחִינַת (ישעיה נ"ז): "שְׁלוֹם לָרַחוּק וּלְקָרוֹב", בְּחִינַת:
 מְגִלָּה טַפַּח וּמִכֶּסֶה וְכוּ', שְׂכָּל מֶה שְׂמִתְקָרֵב מִתְרַחֵק כַּנ"ל. וְזֶה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכ"ג - אמר מוהר"ש"ל "עך עני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּחִינַת 'וּבְשֵׁתִים יְעוֹפֵף', 'יְעוֹפֵף' בְּתַרְגוּמוֹ: 'מְשַׁמֵּשׁ', הֵינּוּ בְּחִינּוֹת
מְגַלָּה טַפַּח וּמְכֶסֶה וְכוּ' שֶׁל הַשְּׁמוּשׁ, שְׁמֵשֵׁשׁ וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בַּנ"ל:

וּבְשֵׁתִים יְכֶסֶה פָּנָיו, זֶה בְּחִינַת מְגַלָּה טַפַּח וּמְכֶסֶה טַפַּח
אֲצֵל עֲצָמוֹ. כִּי פָּנִים לְשׁוֹן כַּעַם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת
ל"ג): "פָּנֵי יִלְכוּ" (עֵינֵי בְּרוֹת ז:). וְגַם פָּנִים לְשׁוֹן רָצוֹן וְהַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בַּמִּדְבָּר ו:): "יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלָיִךְ". וְהַצְדִּיק הוּא
לְפַעֲמִים מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ יְסוּרֵינֵי בְּשִׁבִיל הָעוֹלָם, וְהוּא כְּמוֹ חֲלוּף,
שְׂמַחֲלִיף עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַהִשְׁפָּעָה וְהַשְּׁגָחָה, שְׂאִינּוֹ רוֹצֵה זֹאת
הַהִשְׁפָּעָה וְהַשְּׁגָחָה, וּמְכֶסֶה פָּנָיו הַשְּׁגָחָה זו, וּמְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ
יְסוּרֵינֵי, כִּי הוּא בּוֹחֵר בְּהַשְׁפָּעָה וְהַשְּׁגָחָה רּוֹחֲנִיּוֹת. וְאוֹתָהּ
הַהִשְׁפָּעָה שֶׁהִלְכָה לָהּ, נִתְפַזְּרָה בֵּין הָעוֹלָם. וְזֶה בְּחִינַת מְגַלָּה
טַפַּח וּמְכֶסֶה וְכוּ', שֶׁלְּפַעֲמִים מְגַלָּה פָּנִים שֶׁל רָצוֹן וְהַשְּׁגָחָה,
וּמְכֶסֶה פָּנִים שֶׁל כַּעַם, וְלְפַעֲמִים מְכֶסֶה פָּנִים שֶׁל רָצוֹן וְהַשְּׁגָחָה
בַּנ"ל:

וּלְחֵם הַפָּנִים הוּא בְּחִינַת בְּרִית, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ד): "בְּיוֹם
הַשָּׁבֹת יַעֲרֹכְנוּ לְפָנָיו ה' וְכוּ', בְּרִית עוֹלָם", וְנֶאֱמַר בָּהֶם
(שְׁמוֹת כ"ה): "וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסֻּגָּרַת טַפַּח": וְעַל כֵּן נִקְרְאָה הַבְּחִינָה
הַמְּקַבֵּלַת הַשְּׁשָׁה טַפָּחִים הַנ"ל, מְטַפַּחַת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (רוֹת ג:): "הָבִי
הַמְטַפַּחַת". כִּי זֶה הִיָּה בַּקְּשָׁתָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שָׁם): "וּפְרִשְׁתָּ כְּנָפֶיךָ
עַל אֲמֹתַי", שֶׁבְּקִשָּׁה הַכְּנָפִים הַנ"ל, שֶׁהֵן בְּחִינַת הַשְּׁשָׁה טַפָּחִים
בַּנ"ל. עַל כֵּן: "וַיֹּאמֶר לָהּ הָבִי הַמְטַפַּחַת וַיִּמַּד לָהּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים",
שֶׁהֵן בְּחִינַת שְׁשָׁה טַפָּחִים, שֵׁשׁ כְּנָפִים הַנ"ל:

סדר קצור לקוטי פוהר"ן הי"ג

סוד כונת המילה – סג

א ברית נקרא בלשון תרגום אמה והוא בחינת אמה בת ששה טפחים שהברית כלול מהם והוא בחינת "שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים" וכו' (ישעיה ו' ב): (אמר המעתיק, נראה שפונתו כי ברית הוא יסוד שהיא המדה הששית שכל המדות הראשונות כלולות בה וכמו שמבאר בסימן כ"ט, ששמתקן תקון הברית ממילא נתתקנין כל המדות עין שם, ועל-כן הוא בחינת אמה בת ששה טפחים כי הששה טפחים הם בחינת הששת ימים בחינת הנה טפחות נתת ימי כמו שנאמר לקמן, והששת ימים הם בחינת הששה מדות בידוע):

ב הצדיקים המנהיגים האמתיים יש בהם כמה שנויים בענין הנהגת בני העולם המתקרבים אליהם. כי לפעמים הצדיק מקרב עצמו אל העולם מאד ולפעמים הוא מכסה ומעלים עצמו מהם ומתרחק מהם מאד. ולא די שמתרחק מהם ואינם יכולים להתקרב אליו אלא גם נופלים עליו קשיות ותמיהות עד שנתעקם ונתבלבל מחם מהנהגתו עמהם וכל זה לטובת המתקרבים אליו. על כן אל יבהלוך רעיוניך על זה כי הכל לטובתך:

ג כל מה שנתקרב יותר להשם יתברך צריך לידע שהוא רחוק מאד ממנו יתברך. כי אם יחשב וידמה בדעתו שכבר נתקרב להשם יתברך וידע בידיעת השם יתברך זה סימן שאינו יודע כלל, כי אם היה יודע קצת מהשם יתברך היה יודע שהוא רחוק מאד ממנו יתברך ואינו יודע כלל. וזה דבר שאי אפשר לפה לדבר ולהסביר זאת כי לגדלת הבורא יתברך אין שעור:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכ"ד - צמח מנהגות יצי"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
צמח מנהגות יצי"ל "צדק נתן ולא יעבור" יצי"ל אור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סדר תשי מנהגות יצי"ל

תיז (יא) פעם אחת נשמע שהקיר"ה שלנו רוצה לגזר חם ושלום במה גזרות על ישראל (שקורין פונקטון). ונשמע אז שגזרה אחת מהם הוא רוצה שיהיו חם ושלום ישראל מכרחין ללמד בניהם חכמות ולשונות. ואמר רבנו זכרוננו לברכה שעל גזרה זאת צריכין לגזר תענית, ולצעק ולזעק להשם יתברך יותר מעל כל הגזרות. כי גזרה זאת היא צרה גדולה מכל הצרות ורעות שבעולם, כי על ידי זה חם ושלום מעבירין על דת לגמרי. כמו שרואין בחוש בעוונותינו הרבים, שכל מי שנכנס בדרך הזה יוצא מן הדת לגמרי. השם יתברך יחוס על עמו ישראל ויציל פלטה הנשארת מהם ומהמונם.

פעם אחת אמר רבנו זכרוננו לברכה, אזי ואבוי שאין אנו חושבין כלל בשביל בנינו ודורותינו איך להצילם ממים הזידונים הרעים האלה הרוצים לשטף את העולם חם ושלום, שהם דרכי הלמודים הרעים של חכמות ולשונות ופילוסופיה המתפשטים עכשו בעוונותינו הרבים [בעולם בכלליות וגם בין היראים בפרטיות] וכו':

תיח (יב) שמעתי שאמר רבנו זכרוננו לברכה בזה הלשון: (איין "דע מה שתשיב לאפיקורוס" בין איך) [אני הוא ה"דע מה שתשיב לאפיקורוס"]. ועוד שמעתי שאמר על ענין הנ"ל אני ואנשי:

טיט (יג) אמר לי, יש במה דברים שהם בתחלה סוד, ואחר כך שוב אינו סוד, כגון קצת סודות הקבלה שקדם רבי שמעון בר יוחאי והאר"י זכרוננו לברכה היו אלו הדברים בסוד גדול, ולא היו מדברים מזה כ"אם בסוד גדול מאד, ואחר כך, בימי רבי שמעון בר יוחאי והאר"י זכרוננו לברכה, שוב לא היה סוד, והתירו לגלות הסוד קצת. וכן יש במה וכמה דברים שהם עכשו סוד, ואחר כך

בַּיָּמִים הַבָּאִים לֹא יִהְיוּ סוּד. גַּם בְּעֵינַיִן סִפְרֵי הַמַּחְקָרִים שֵׁישׁ קָצַת שֶׁחִבְרוּ אֵיזָה גְּדוּלִים שֶׁהָעוֹלָם מַחְזִיקִים אוֹתָם וְכוּ', וּבִפְרָט וְכוּ' וְהוּא הַזְּהִיר מְאֹד לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם כָּלֵל, כִּי הֵם הַפְּכִים מִמָּשׁ מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה כַּמְבֹאָר בְּדַבְּרֵינוּ כַּמָּה פְּעָמִים וְכוּ':

תב (יד) שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שֶׁאָמַר שְׂטוֹב מְאֹד מִי שֶׁזוֹכֶה לְכַנֵּס וּלְטַיֵּל עֲצָמוֹ בְּאַמוֹנָה, וְשֵׁם יֵשׁ הַיְכָלוֹת וְחֻדְרִים וְהוּא נִכְנָס וּמְטַיֵּל עֲצָמוֹ מִחֻדָּר לְחֻדָּר וּמְפַלְטִין לְפַלְטִין. וַיֵּשׁ שָׁם דְּרָכִים כְּבוֹשִׁים נִפְלְאִים מְאֹד וּמְשֵׁם נִכְנָסִין וּמְטַיֵּלִין בְּבִטְחוֹן וְכוּ' וְאַחֲר־כֵּן נִכְנָסִין יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲשֶׁר־י הַנְּכָנָס וּמְטַיֵּל שָׁם:

תבא (טו) אָמַר, הַצְּדִיקִים אֲפֹלוֹ אֱלוֹ הַצְּדִיקִים שֶׁל עַכְשָׁו, הֵם יִקְרִים גַּם-כֵּן מְאֹד בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאַלְמָלֵא לֹא הָיָה בָּהֶם רַק מֵה שְׁמֵרְחֻקִים מִמְּנַהֲגֵי הַקְּלִי עוֹלָם, הַהוֹלְכִים וּמְנַהֲגִים עֲצָמָם דִּיקָא בְּדַרְכֵי הָעֶכוּ"ם, וְהוֹלְכִים בְּדַרְכֵי הַחֲקִירוֹת וְחֻכְמוֹת, וְכוּנָתָם דִּיקָא לְהַדְמוֹת עֲצָמָם בְּמַהֲלָכָן וּבְמַלְבוּשֵׁיהֶן וּבְמַנְהֲגֵיהֶם כְּמַנְהֲגֵי הָעֶכוּ"ם כַּאֲשֶׁר נִתְפַשֵּׁט עַכְשָׁו בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ הָרַבִּים. וְאִם לֹא הָיוּ פּוֹעֲלִים הַצְּדִיקִים כִּי-אִם מֵה שְׁמֵרְחֻקִין מֵהֶם גַּם-כֵּן דַּיִם. כִּי כָּל מְנַהֵג אֵיךְ שֶׁהוּא מִתְנַהֵג בְּעִבּוּדָתוֹ, עַל-כָּל-פָּנִים הוּא רְחוּק מִדַּרְכֵיהֶם, וְכֵן הַמְקַרְבִּים אֲלֵיהֶם. כִּי מֵאַחַר שֶׁמִּדְקָדְקִין לְבָלִי לְהַנִּיחַ שְׁעַר אַחֲרֵי פִּאוֹת הָרֵאשׁ, מִמִּילָא אֵינָם מְגַדְלִים בְּלוֹרִית שְׁקוֹרִין בֵּי הָאָר, וּמִמִּילָא הֵם רְחוּקִין מִמְּנַהֲגֵי הָעֶכוּ"ם וּמִכַּת הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַמַּחְקָרִים שֶׁמְנַהֲגִים עֲצָמָם בְּדַרְכֵים כָּאֱלוֹ. וְזֶהוּ דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי דַרְכֵי הַחֲקִירוֹת וְהַפִּילוֹסוֹפִיָּה הוּא הַרְעָה הַגְּדוּלָּה שֶׁבְּכָל הַרְעוֹת וְאִין רַע מִזֶּה, אֲשֶׁר־י מִי שֶׁרְחוּק מֵהֶם.

שוב אָמַר שֶׁגַּם הַצְּדִיקִים שֶׁל עַכְשָׁו הֵם גַּם-כֵּן בְּבַחֲיַנַת הַתְּעַרְבוֹת עִמָּהֶם, כִּי הֵם מְנַהֲגִים בְּבֵיתָם כְּמוֹ מְנַהֲגֵי הַשָּׂרִים וְהָאֲדוֹנִים. כְּמוֹ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכו - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׂאוּמְרִים עֲכָשׁוּ עַל הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם מְנַהֲיִים עֲכָשׁוּ כְּמוֹ שָׂרִים, וְעַל-יְדֵי בְּחִינָה זוֹ נֶחֱשָׁב גַּם-כֵּן שֶׁהֵם מְעַרְבִים עִמָּהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵינָם יְכוּלִים לִזְמַר תּוֹרָה. אֶף-עַל-פִּי שְׂאוּמְרִים קָצַת מֵה שִׁשֶּׁיךָ לְהַעֲוֹלָם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן תּוֹרָה גְּמוּרָה אֵין יְכוּלִין לִזְמַר. וּמֵאַחַר שֶׁאֵין יוֹדְעִין תּוֹרָה אֵין יוֹדְעִין כָּלֵל. כִּי אֶפְלוּ נְבוּאָה הוּא גַם-כֵּן קִטְנָה מִהַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה גְּדוּלָה מִן הַכֹּל וְכוּלְלַת הַכֹּל וְזֶה תְּלוּי בָּזֶה, מֵאַחַר שֶׁמְנַהֲיִים בְּדַרְכֵי הַשָּׂרִים אֵינָם יוֹדְעִים תּוֹרָה. וּמֵאַחַר שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים תּוֹרָה עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְנַהֲיִים עַצְמָם בְּמְנַהֲגֵי הַשָּׂרִים. כִּי מֵאַחַר שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים תּוֹרָה, הֵם מְכַרְחִים עַל-כָּל-פָּנִים לְנַהֵג עַצְמָם בְּמְנַהֲגִים הַנִּ"ל. (כִּי בְּלֹא זֶה בְּמָה יִהְיֶה נֶפֶר מֵעֲלֵתָם וְחִשְׁבֹתָם מֵאַחַר שֶׁאֵינָם בְּנֵי תּוֹרָה) וְזֶהוּ בְּחִינַת (אִיכָה ב): "מִלְכָּה וְשָׂרִיהָ בַגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה, גַּם נְבִיאֶיהָ לֹא מְצָאוּ חֲזוֹן מֵה":

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

כא בְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב לְדַבֵּר מִחֲבֵרוֹ, זֶה בְּחִינַת יוֹמָא דְדִינָא, כִּי הוּא יוֹשֵׁב וְדָן אֶת חֲבֵרוֹ. וְצָרִיךְ לְזַהֵר מְזִיחַ מְאֹד וְלְהִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ הַיָּטֵב אִם הוּא רָאוּי לְזֶה לְשַׁפֵּט אֶת חֲבֵרוֹ, כִּי הַמְּשַׁפֵּט לְאֱלֻקִים הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: אֵל תִּדְיִן אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמְקוֹמוֹ; וּמִי הוּא שֶׁיְכוּל לִידַע וְלְהַגִּיעַ לְמְקוֹם חֲבֵרוֹ, כִּי אִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן-תְּנִינָא קִיא).

כב עַקֵּר קִיּוּם וּשְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר הוּא עַל-יְדֵי אֱמֶת, וְלָזֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי הַלֵּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַל-יְדֵי לְמוּד הַלְכוֹת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מְאִירִין כָּל קוּי הָאֱמֶת בְּכָל חֵלְקֵי הַדְּבֹר וּמְשַׁלְּמִין הַדְּבֹר, וְאֵז זוֹכִין לְשְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר, שֶׁהִיא בְּחִינַת לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ הַמְּקַשֵּׁר לְשֵׁבֶת וְכו' (שם ב, וע' אֱמֶת וְאֱמוּנָה, אוֹת מ).

כג הַדְּבֹר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל מְאֹד. עַל-כֵּן צָרִיךְ לְהַרְבוֹת מְאֹד בְּדְבֹרֵי

תֹּרָה וְתַפְלָה וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת, וּבִיּוֹתֵר בְּדַבְּרוֹרִים וְשִׁיחוֹת בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ. וְאִם יִהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּיו, בְּיָדָיו יִזְכֶּה לְאַחֲרִית טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְנֶצַח. עַיִן 'הַתְּבוּדוֹת', וְלַעֲלִיל אוֹת יט, מִגְדֵּל כַּח הַדְּבֹר.

הַתְּבוּדוֹת

אֲמִי שְׂרוּצָה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגָּנוּז, הֵינּוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁיִּתְגַּלוּ לְעַתִּיד, יִרְכֶּה בְּהַתְּבוּדוֹת בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וַיִּדִּין וַיִּשְׁפֹּט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל עֵת עַל כָּל עֲסָקָיו וּמַעֲשָׂיו, אִם כֶּךָ רָאוּי וְהֶגּוֹן לוֹ לַעֲשׂוֹת וּלְהַתְּנַהֵג כֶּךָ נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַגּוֹמֵל עִמּוֹ טוֹבוֹת בְּכָל עֵת וְרַגַע, וַיִּכְלַל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט, וְעַל הַכֹּל יָבֹא בְּמִשְׁפָּט עִם עַצְמוֹ, וְהוּא בְּעַצְמוֹ יִדִּין וַיִּשְׁפֹּט אֶת עַצְמוֹ עַל כָּל עֲסָקָיו וּמַעֲשָׂיו וּבְזֶה יִסּוּר מֵעַלְיוֹ כָּל הַפְּחָדִים, וַיִּנְצֵל מִיָּרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת, הֵינּוּ שְׂלֵא יִירָא וְלֹא יִפְחַד מִשׁוֹם שֵׁר וְאֲדוֹן וְחֵיה רָעָה וְלִסְטִים וְלֹא מִשׁוֹם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם, רַק מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד יִירָא וַיִּפְחַד. וּבְזֶה יַעֲלֶה אֶת הַיָּרְאָה לְשָׂרְשָׁהּ, דִּהֵינּוּ לְדַעַת, וְזוֹכֶה לְדַעַת שָׁלֵם שֶׁיִּדַע מִמִּי יִתְיָרָא, הֵינּוּ לְיָרְאָה אֶת הַשֵּׁם הַנְּכָבֵד לְבַד יִרְאֵת הָרוּמָמוֹת; וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַשְׁגֵּת הַתּוֹרָה שֶׁבְּנִגְלָה וְיִזְכֶּה לְשַׁפְּלוֹת בְּאַמְתּוֹ; וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְתַפְלָה בְּמִסִּירַת-נַפְשׁוֹ, שֶׁיִּבְטֵל כָּל יִשׁוּתוֹ וְגִשְׁמִיּוּתוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וַיִּתְפַּלל בְּלִי שׁוֹם כְּוָנוֹת תּוֹעֵלֶת עַצְמוֹ, וְלֹא יַחֲשַׁב לְכֹלֹם אֶת עַצְמוֹ, רַק יִבְטֵל אֶת עַצְמוֹתוֹ וְגִשְׁמִיּוּתוֹ וַיִּתְבַּטֵּל כְּאֵלוֹ אֵינוֹ בְּעוֹלָם וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַשְׁגֵּת סְתֵרֵי-תּוֹרָה, שֶׁהוּא אֹר הַגָּנוּז שֶׁיִּתְגַּלֶּה לְעַתִּיד. וְכָל זֶה זוֹכִין עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת כַּ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן טו).

סֵדֶר שִׁיחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

רְלוֹ אָמַר לְאַחַד שֶׁהָיָה חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד וַיִּסְוָרָיו הָיוּ קָשִׁים מְאֹד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקכח - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֵאֵד כִּי הָיָה חוֹלָה מְטִיל עַל עַרְשׂ דָּוִי, וְהָיָה לוֹ כְּאֵב הַשָּׁנִים כַּמָּה
וְכַמָּה זְמַנִּים בְּכֵאֵב מְפֹלָג וְעָצוּם מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, עַד שֶׁכָּל
פָּנָיו נִעְשְׂה נְפוּחוֹת (שְׁקוֹרִין גִּישׁוּוֹאֲלִין) וְהִכְרָחוּ בְּתַחֲבוּלוֹת גְּדוּלוֹת
שֶׁל דְּאֶקְטוֹרִים מְפֹלָגִים לְהוֹצִיא שָׁנָיו וְגַם בְּאֵיבָרִים הַפְּנִימִיִּים הָיָה
חוֹלָה גְּדוֹל עַד לְמִיתָה וְיִסּוּרָיו הָיוּ בְּלִי שְׁעוֹר וְאָמַר רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה, אֵלָיו שָׁכַל הַיְסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַפָּרִים שֶׁסָּבַל כַּמָּה שָׁנִים,
כָּלֵם הֵם טוֹבִים יוֹתֵר מִכּוֹיָה אַחַת בְּגִיהָנָם כּוֹיָה אַחַת בְּגִיהָנָם
גָּרוּעַ מִזֶּה (עַם אֵינוֹ אֵלָץ בְּעֶסֶר אֵיידִיר אֵיין כְּרִיא אֵין גִּיהָנָם, אֵיין כְּרִיא אֵין
גִּיהָנָם אֵין אַרְגִּיר דְּעַר פּוֹן):

רְלוֹ אָמַר שְׁצַרִּיךְ לְזַהַר מְאֹד לְבְּלִי לְהוֹצִיא מִפִּי דְּבֹר שֶׁל רְשָׁעוֹת
חַם וְשָׁלוֹם, אֲפִלוּ בְּדַרְךְ לִיצְנוֹת דְּהֵינּוּ שְׁלֵא לֹאמַר חַם וְשָׁלוֹם, עַל
עֲצָמוֹ שְׂיִהְיֶה רָשָׁע חַם וְשָׁלוֹם, אִו שְׂיַעֲשֶׂה עֲבָרָה חַם וְשָׁלוֹם אִף
שְׂאוֹמֵר זֹאת בְּדַרְךְ לִיצְנוֹת וְאֵין בְּלָבוּ כָּלֵל לַעֲשׂוֹת זֹאת, אִף עַל
פִּי כֵן זֶה הַדְּבֹר מְזִיק לוֹ מְאֹד וְיָכוֹל לְהִכְרִיחוֹ חַם וְשָׁלוֹם, אַחַר כָּךְ
לַעֲשׂוֹת זֹאת שְׂהוֹצִיא מִפִּי אִף עַל פִּי שְׁלֵא אֲמָרָה מִלְּבוּ רַק בְּדַרְךְ
לִיצְנוֹת וְעַל יָדֵי זֶה נִכְשַׁל יְהוּא הַמֶּלֶךְ עַל יָדֵי שְׂהוֹצִיא מִפִּי וְאָמַר
(מְלָכִים ב י"ח): "יְהוּא יַעֲבֹדֵנוּ הַרְבֵּה" אִף עַל פִּי שֶׁבְּלָבוּ הָיָה לְבְּלִי
לְעַבְדוֹ רַק אָמַר זֹאת בְּדַרְךְ לִיצְנוֹת כְּדִי לְהַטְעוֹת אֶת עוֹבְדֵי הַבַּעַל
כְּמִבְּאֵר שָׁם בְּמִקְרָא, אִף עַל פִּי כֵן נִכְשַׁל אַחַר כָּךְ עַל יָדֵי זֶה עַד
שְׁעַבַּד בְּעֲצָמוֹ עֲבוּדָה זָרָה כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
עַל כֵּן צָרִיכִין לְזַהַר מְאֹד כִּי בְּרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתַיִם וְכוּ' כְּמוֹ
שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה (סְנֵהֲדָרִין ק"ב מוֹעֵד קָטָן י"ח):

רְלַח הָיָה מְדַבֵּר עִם אֶחָד בְּתוֹךְ כָּךְ שָׁמַע אֶחָד שְׂהָיָה מִתְפַּלֵּל
תְּפִלַּת עַרְבִית וְאָמַר: וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְאָמַר אוֹתוֹ
הָאִישׁ בְּמַהֲרֹת אֵלּוֹ הַתְּבוֹת וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה וְכוּ' וְעָנָה רַבְּנוּ

זָכְרוּנוּ לְבִרְכָה, וְאָמַר לְזֶה שְׁעָמַד אֲצִלוֹ: הֲרֵאִיתָ שְׂזֵה חוּטָף
 בְּמַהֲרֵית אֱלוֹ הַתְּבוֹת וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה וְכוּ' הֲלֹא אֱלוֹ הַתְּבוֹת
 צָרִיכִין לְהַתְּפִיל בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל וּבְכֹונָה גְּדוֹלָה מֵעֵמְקָא דְלְבָא
 מְאֹד, כִּי זֹאת הִיא תְּפִלָּה יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, כִּי מְאֹד צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ
 רַחֲמִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂנֹזְכָה שְׂיִתֵּן לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֵצָה טוֹבָה
 שְׂנֹזְכָה לִידַע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג וְכוּ' וְדַבֵּר זֶה מוֹבֵן מְאֹד לְכָל מִי שְׂרוֹצֵה
 לְכַנֵּם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׂצָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל זֶה
 שְׂנֹזְכָה לְעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְאָמַר עַל עֲצֻמוֹ: כְּשִׁמְגִיעַ
 הַיּוֹם אָנִי מוֹסֵר כָּל תְּנוּעוֹת שְׁלִי שֶׁל כָּל הַיּוֹם אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, שְׂיִהְיוּ
 כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלִי וְשֶׁל בְּנֵי וְשֶׁל הַתְּלוּוִיִּים בִּי שְׂיִהְיוּ הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ
 יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ' וְכֵן כְּשִׁמְגִיעַ שַׁבָּת אוֹ יוֹם טוֹב וְכִיּוֹצֵא, אָנִי מוֹסֵר
 הַיּוֹם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִהְיֶה כָּל הַנְּהַגְתֹּת אוֹתוֹ הַשַּׁבָּת כְּרָצוֹנוֹ
 יִתְבָּרַךְ וְאַחַר כֵּן כְּמוֹ שְׂמַתְנַהֵג אֲצִלוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אוֹ בְּאוֹתוֹ
 הַשַּׁבָּת וְכִיּוֹצֵא שׁוּב אֵינִי מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ אַחַר כֵּן כָּלֵל אִם הָיָה
 הַנְּהַגְתֹּת שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם כְּרָאוּי וְהַבֵּן:

סֵדֶר שְׂלֵחֵי עֲרוּף הַיּוֹמִי:

סימן שיב (א) משום כבוד הבריות התיירו לטלטל אבנים לקנח
 ואפילו להעלותם לגג עמו דהוי טרחא יתירה מותר
 ומי שיש לו מקום מיוחד לבית הכסא יכול להכניס עמו אבנים
 לקנח מלא היד ואם אין לו מקום קבוע מכניס עמו כשיעור בוכנא
 קטנה ואם ניכר באבן שקנחו בו מותר להכניסו אפילו הוא גדול
 הרבה או אפילו הם הרבה ממלא היד מותר ליטול כולן דכיון
 שקנחו בהן הוכנו לכך: הגה י"א דוקא בחצר מותר לטלטל אבנים (רש"י
 ס"פ המוציא יין ור' ירוחם נתיב י"ב חי"ו) ויש אומרים דאפילו מכרמלית לרה"י
 נמי שרי דהא נמי אינו רק איסור דרבנן ומשום כבוד הבריות התיירוהו

(תוספות פרק לולב הגזול והגהות מרדכי פרק הזורק): (ב) אם ירדו גשמים על האבנים ונטבעו אם רישומן ניכר מותר ליטלן כדי לקנח ואין בזה משום סותר ולא משום טוחן: (ג) צרור שעלו בו עשבים מותר לקנח בו ולא חיישינן שמא יתלשו דאף אם יתלשו ליכא איסורא דדבר שאין מתכוין הוא: (ד) לא יטלטל רגב אדמה לקנח בו מפני שאינה ראויה לקינוח לפי שהיא נפרכת אסור לקנח בחרס אפילו בחול משום סכנה שלא ינתק שיני הכרכשתא (פי' המעים התלויים בפי טבעת): (ה) היו לפניו בשבת צרור ואזני חרס חלקים דכיון דחלקים הם ליכא משום סכנה מקנח באוזן החרס שהוא ראוי לכסות בו פי הכלי צרור ועשבים יקנח בעשבים אם הם לחים אבל ביבשים אין מקנחין מפני שהם חדים ומחתכין את הבשר: (ו) מקנחין בשבת בעשבים לחים אפילו הם מחוברים ובלבד שלא יזיזם ומשום משתמש במחובר ליכא דלא אמרו אלא באילן אבל לא בירק: (ז) היה צריך לנקביו ואינו יכול לפנות שרפואתו למשמש בפי הטבעת שממשמש שם בצרור והנקב נפתח לא ימשמש בשבת כדרך שממשמש בחול דהיינו שאוחז הצרור בכל היד משום השרת נימין אלא ממשמש כלאחר יד דהיינו שיאחז הצרור בב' אצבעותיו וממשמש: (ח) למשמש בברזא בפי הטבעת דינה כצרור שלא יאחזנה אלא בב' אצבעותיו ואסור לצאת בברזא אפילו תחובה כולה בגוף: (ט) אסור לפנות בשדה ניר בשבת שמא יבוא לאשוויי גומות ואם היה שדה חבירו אפילו בחול אסור מפני שדש נירו ומקלקל: (י) אבנים גדולות שמצדדין אותן כמין מושב חלול ויושבים עליהם בשדות במקום המיוחד לבית הכסא מותר לצדדן ואע"ג דבנין עראי הוא לא גזרו ביה רבנן משום כבוד הבריות:

סימן שיג (א) פקק החלון כגון לוח או שאר כל דבר שסותמין בו החלון יכולים לסתמו אפילו אם אינו קשור ולא אמרינן דהוי כמוסיף על הבנין והוא שיחשוב עליו מע"ש לסתמו בו וקנה שהתקינו להיות נועל בו א"צ שיקשרנו בדלת ומכל מקום דמי לבנין יותר מפקק החלון ולא סגי במחשבה שיחשוב עליו מאתמול וצריך שיתקננו לכך לרש"י היינו שיתקננו לשם כלי שיהא ראוי לשום תשמיש שיהא ראוי להפך בו זיתים או לפצוע בו אגוזים ולר"ת א"צ שיהא ראוי לדבר אחר אלא כיון שתקנו ועשה בו מעשה והכינו לכך סגי: הגה ומיקרי ע"י כך כלי שמלאכתו להיתר ומותר לטלטלו כמו שנתבאר לעיל סימן ש"ח ס"ב (ב"י והרמב"ם) ונגר שהוא יתד שנועלים בו ותוחבין אותו באסקופה למטה ודומה טפי לבנין לא סגי בהכי ואין נועלים בו אא"כ יהא קשור וכיצד יהא קשור אם יש בראשו גלוסטרא דהיינו שהוא עב באחד מהראשים וראוי לכתוב בו שדומה לכלי סגי אפילו אם קשור בחבל דק שאינו ראוי להיות ניטל בו ואפילו אם אינו קשור בדלת עצמו אלא בבריה הדלת ואפילו אם החבל ארוך ואינו תלוי כלל באויר אלא כולו מונח בארץ ואם אין בראשו גלוסטרא אם הוא קשור בדלת עצמה סגי אפילו בחבל דק שאינו ראוי לינטל בו ואפילו כולו מונח בארץ ואם אינו קשור בדלת אלא בבריה צריך שיהא הקשר אמיץ שיהא ראוי לינטל בו ואפילו הכי א"צ שיהא תלוי אלא אפילו כולו מונח בארץ מותר שאין אסור אלא כששומטו ומניחו בקרן זזית:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תתמג: ובכן תרחם על נפשי העיפה מאד, היגעה מאד, ותשפיע עלי מים קרים להחיות ולהשיב ולהבריא את נפשי העיפה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְקֻלָּה לְעֹמֵר מִזֶּה רִנְיָהּ וְזִי"ל "לֹא אֶנְחֵד מִקֹּדֶשׁ שִׁדְחֵי לְעֹד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַבֵּד" וְזִי"ל "חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְהִיגְעָה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּלֹא לֵב,
וְאִינִי זֹכֵה לְהִכְנִים כָּל פְּוֹנֵת לְבִי לְתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְלְבִי רָחוּק מִדְּבוּרֵי
הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר בְּגִלְל הַדְּבָר הַזֶּה נִפְשִׁי עֵיפָה מְאֹד:

תַּתְּמַד: אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים זְכִנִי לְתִקּוּן זֹאת, עֲזֹרְנִי לְהַתְּפַלֵּל
בְּכֹוֹנֵת הַלֵּב זְכִנִי שִׁיחֶיהָ פִּי וְלְבִי שְׁוִין בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֲזֹכָה
לְהִכְנִים כָּל פְּוֹנֹת לְבָבִי וְדַעְתִּי בְּתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה וְתִהְיֶה
תְּפִלָּתִי בְּכֹוֹנָה גְּדוּלָּה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּי בְּלִי כֹוֹנֵת הַלֵּב, וְלֹא
תִתְרַחֵק הַנֶּפֶשׁ מִן הַכְּבוֹד כִּלְל לְעוֹלָם:

תַּתְּמַח: וְתִזְכְּנוּ לְהִזְהַר בְּכְבוֹד הַזִּיקוּן שֶׁשָּׂכַח תִּלְמוּדוֹ, לְכַבְּדוֹ
וְלְהַדְרֹו בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַמְשִׁיךְ רַעְמִים
דְּקֻדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְבַּקְּעוּ וְיִשְׁתַּכְּרוּ כָּל הָעֲנָנִין דְּמַכְסִּין עַל
עֵינָיו, וְיִתְגַּלֶּה דַעַת הַזִּקְנִים דְּקֻדְשָׁה, וְיֵצֵאוּ מִיָּם רַבִּים מִיָּמֵי הַדַּעַת
וְתִמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה' כַּפִּים לַיָּם מְכַסִּים וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ מִיָּמֵי
הַדַּעַת מִהַזִּקְנִים דְּקֻדְשָׁה, וְיִתְחַלְקוּ מִיָּמֵי הַדַּעַת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי
בְּחִינָתוֹ כְּרֵאוֹי לוֹ בְּאַמֶּת וְנִזְכָּה לְקַבֵּל וְלִשְׂאֵב מִיָּמֵי הַדַּעַת מִפִּי
הַזִּקְנִים דְּקֻדְשָׁה בְּעֶצְמוֹ, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַמְשִׁיךְ מִיָּם קָרִים
עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָעֵיפוֹת וְהִיגְעוֹת מְאֹד מְאֹד וְנִזְכָּה לְתִקּוּן פְּגָם
הַתְּפִלָּה, וְתִעֲזֹרְנוּ בְּכָל עֵת לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד בְּכֹוֹנֹת הַלֵּב, בְּשִׁלְמוֹת
בְּכָל לְבָבֵנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֹדֵנוּ בְּלִי שׁוֹם פְּנִיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת
זְרוֹת כִּלְל, עַד שְׁנִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ כָּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּכָל עֲצֻמוֹתֵינוּ
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "כָּל עֲצֻמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה ה' מִי כָמוֹךָ", וְיִדְשָׁנוּ כָּל
עֲצֻמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכֹוֹנֵת הַלֵּב בְּאַמֶּת:

תַּתְּמוּ: חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלַי, "תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי, וְעַמִּי
בְּבִקְשָׁתִי, חֲנִנִי ה' כִּי אֶמְלֵל אֲנִי, רַפְּאֵנִי ה' כִּי נִבְהָלוּ עֲצָמַי וְנַפְשִׁי
נִבְהָלָה מְאֹד, וְאַתָּה ה' עַד מָתַי, שׁוּבָה ה' חֲלָצָה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי

לְמַעַן חֲסִדְךָ נַפְשִׁי יִשׁוּב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְּלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ שׁוּבִי
נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי, כִּי ה' גָּמַל עָלַיִכִי כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי
מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי, אֶת־הַלֵּךְ לְפָנַי ה' בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים כִּי לֹא
תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאֵל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרְאוֹת שְׁחַת אֶךְ אֱלֹקִים יִפְדֶּה
נַפְשִׁי, מִיַּד שָׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֶלְהָ" צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת
אֱלוֹהֵי כָּל הַנְּפָשׁוֹת, זַכְּנִי לְהָשִׁיב וּלְהַחֲיִיתָ וּלְהַבְרִיא אֶת נַפְשִׁי
הָעֵיפָה וְהִיגָעָה מְאֹד, הֲרַחֲמֵנִי מִתְּפִלָּה בְּכֹונָה מְאֹד עֲזֹרְנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנִי לְהִתְעוֹרֵר וּלְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עֵז מִעַתָּה
לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹונָה גְּדוֹלָה בְּכָל נַפְשִׁי וּלְבָבִי בְּאַמֶּת "אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי
אֲשָׂא אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא אֵלֶיךָ נְשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַשָּׁמַיִם",
אֵלֶיךָ שִׁטַּחְתִּי אֶת כַּפֵּי, "פִּרְשֵׁתִי יָדַי כָּל הַיּוֹם, נַפְשִׁי כְּאַרְץ עֵיפָה
לְךָ סֶלְהָ שִׁמַּח נַפְשִׁי עֲבֹדְךָ, כִּי אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא" שִׁבְעֵנִי מִטּוֹבְךָ
וְשִׁמַּח נַפְשִׁי בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לְבָבִי לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, וַיִּקְּים כִּי מִקְרָא
שְׁכָתוֹב: "וְנַפְשִׁי תִגִּיל בַּה' תִּשְׂשֵׂשׁ בִישׁוּעָתוֹ, כָּל עֲצַמֹתַי תֹּאמְרָנָה
ה' מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֲזֹק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ, מִה
תִּשְׁתַּחֲחִי נַפְשִׁי וּמִה תִּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹקִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנִי,
יִשׁוּעוֹת פָּנַי וְאֱלֹקֵי יְהוָה לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי
וְגֹאֲלִי בָרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבָרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה סַחֲסֵט תתמוז: יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי
אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים,
ותטיב עמי בטובך האמת, ותצילני ותשמרני תמיד מעוון הפעם
החמור מאד כי אתה ידעת כי מדה הרעה הזאת של פעם וקפדות
נתאחזה בנו מנעורינו, וכבר הרגלתי בעון זה מאד, ועברתי
ושניתתי ושלשתי בו כמה פעמים אין מספר, עד שנעשה לי כהתר

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְקֵלָה מְצֻמָּר מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָרָה לְעֵד מִקֻּוּהָ שִׁדְרָה לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן רַבְרָה
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחַ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

וְאַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל עֵצֶם הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי עַל-יְדֵי הָעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה
שֶׁל הַכַּעַס, שֶׁהוּא אֵל זָר עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "לֹא יִהְיֶה
בְּךָ אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכַר" וְעַל-יְדֵי-זֶה טוֹרְפִים הַנֶּפֶשׁ
מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "טוֹרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", וְשָׂאָר כָּל הַפְּגָמִים
הָעֲצוּמִים הַנֶּעֱשִׂים עַל-יְדֵי-זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת "ה' אֱלֹקִים אֶתָּה
יִדְעָתָּ", וּבְעוֹזְנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָף אֵיךְ לְהִצִּיל נַפְשִׁי
מִעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, אֲשֶׁר הִרְגַּלְתִּי בּוֹ מְאֹד מְאֹד: